

SOMAVRICIVS DEI GRATIAS

EPISCOPVS AYSTETTENSIS ET PRAE-
POSITVS HERBIPOLENSIS.

174

Enerabilibus & Honorabilibus nobis in Christo dilectis ac deuotis Abbatibus, Praepositis, Decanis, Scholaisticis, Cantoribus, Custodibus, Plebanis, Vicariis monasteriorumq; Prioribus, Guardianis, & ordinum seu domuum quarumcunq; superioribus, nec non Capitulorum ruralium Decanis, Camerarijs & adfessoribus, ceterisq; omnibus & singulis personis ecclesie jaur. p.

Aystettensem ubicumq; constitutis salutem iu Domino.

Cum pro Episcopali dignitate, qua Deo annuente licet indig ni, fungimur, hæ nobis partes incumbant, ut ouium nostrum saluti diligentia quanta possimus maxima consulamus, idq; potissimum hoc perturbatissimo sèculo, quo (prob dolor & nefas) neq; clerus, qui sal terra lux mundi & forma gregis esse, neq; populus, qui parere potius et subsequi, quam præcedere atq; illius officium sibi petulanter usurpare debebat, suo satis officio faciunt: Nosq; eam functionem agnoscentes nihil tam desiderauimus semper, quā ijs malis pro gloria dei & animarum salute mederi, oblitere tamen hucusq; ardentibus uotis nostris & pijs conatibus aduersa multa. Ea uero quia nunc diuina clementia maiori ex parte sopita atq; sublata esse uideantur, magna sane diuq; exoptata, restituendi scilicet pristino suo nitori ecclesias, & prauos hominm mores emendandi commoditas affulxit, quæ quidem præcipue in synodis, cum Episcopilibus tum prouincialibus rite celebrandis (prout eas in eccliam reuocandas & renouandas ad instantiam sacrae Cesareae Maiest. in conuentu Aystettano proxime præterito Archiepiscopi nostri & nos Episcopi unanimiter conclusimus) posita est. His enim præcipua agri dominici cultura constat, his spinæ ac tribuli hæresium schismatumq; eradicantur, suppullantes errores extirpantur, deformata subinde reformantur, & uinea domini Sabaoth ad frugem uberrimam præparatur, his denum sancti Patres olim in ecclesijs synceram doctrinam & incorruptam disciplinam conseruarunt, quorum uestigijs pie inhærentes, nos quoq; synodum Episcopalem ex autoritate nostra ordinaria, accidente mandato etiam Imperatorio, die Lunæ post Festum S. Catharinæ Virginis & Martyris, uicesima sexta nimirum Mensis Nouembris proxime futura celebrare maturo consilio decreuimus. Proinde ad eam uos omnes & singulos quos uel de iure uel consuetudine uocare debemus, ea lege quæ de spreta obedientia est, requirimus & peremptorie citamus, mandantes ut dicto die mane hora septima per uosmetipso aut alios ex unoquoq; Collegio aut decanatu rurali ad minus tres uel quatuor, eosq; idoneos cum sufficienti & pleno mandato, habitibus uestris ecclesiasticis siue superpellicijs, ut uocant, prelati aut cum suis pontificalibus ornamentis induiti in ciuitate nostra Aystettensi ad campanarum pulsū conueniatis audituri & recepturi quæ iuxta formulam reformationis a S. Cesarea Maiest. nobis præscriptam & uobis iam antea exhibitam ad correctionem cleri & populi uestro etiam accidente consilio salubriter cooperante spiritus sancti gratia, nihil tamen interea uel sedi A postolicæ uel Concilio generali præiudicantes, statuimus. Hocq; uos ita facturos planè confidimus. Datum in ciuitate nostra Aystettensi sub sigillo nostro Pontificali XXIX Octobris. Anno Domini M. D. XLVIII.

• 151 •

174